

Engellilerimiz camilerimizden yararlanmak istiyor

İzmir'den Haktan Özünver: "Camilerimizde engelliler için tedbirler yok. Bu yüzden engelliler camilere giremiyorlar. Oysa camilerimizde engelli rampası ve sair tedbirler alınarak engellilerin de cemaatle namaz kılmaları sağlanamaz mı? Bunu sağlamak için ne yapılabilir? Ben Avrupa'da bulundum. Engelli aracımınla, bir program vesilesiyle, kilisenin ön kısmına kadar rahatlıkla girebildim. Bu tedbiri almışlar onlar. Camilerimizde bu tedbirleri almaya mani bir şer'î hüküm mü var?"

Günümüzde hemen her hizmet sektöründe, değerinin geç de olsa anlaşıldığını sevinçle gördüğümüz bir alan, engelli vatandaşlarımıza hizmet alanıdır. Ve medeniyetin engellilere hizmetle ölçülüyor oluşu sevindirici bir gelişmedir. Bakıyorsunuz kaldırımlar, otobüsler, metrolar, okullar, iş kurumları engellilerin rahatça hizmet almaları için türlü türlü tedbirler alıyorlar. Güzel bir gelişme! Açıkça ifade edeyim ki, engellilerle düzgün ve saygın biçimde iletişim kurmak, onlara sosyal bünye içerisinde yer vermek ve ihtiyaç duydukları hizmeti onlara götürmek doğrudan Allah'ın emridir. Günümüzde çoğu hizmet sektörü, bir kalite anlayışıyla hizmetlerinden engelli vatandaşların da yararlanabileceği şekilde tedbirler alıyor. Bu tedbirleri camilerimizin de almasına elbette şer'î bir mani yoktur. Bilâkis bu, Allah'ın rızasını celp edecek makbul bir davranış olur.

Kur'ân'ı açtığımızda görüyoruz ki, Allah (cc) bir görme engelli kulu için, kendi resûlünü—tâbir caizse—azarlamıştır. Abese Sûresi böyle bir olay üzerine nâzil oldu. Abese, yüzünü ekşitmek, buruşturmak, surat asmak, bir şeyden hoşlanmadığını yüz ifadesiyle belirtmek demektir. Ve Kur'ân'ın sekseninci sûresinin adıdır. Sûreye adını veren yüz ekşitme olayı, Peygamber Efendimiz (asm) tarafından, kendisine gelen ve Allah'ın dinini öğrenmek istediğini bildiren bir görme engelli olan Abdullah ibn-i

Ümmi Mektum'a (ra) gösterilmiştir.

Olay şöyle gelişmiştir: Peygamber Efendimiz (asm) Mekke'nin itibarlı kimselerinin imana gelmelerini ve İslâmiyet'e rağbet göstermelerini çok arzu ediyordu. Bir gün Mekke'nin ileri gelen, zengin ve itibarlı kişilerinden olan Ümeyye bin Halef, Ebu Cehil ibn-i Hişam, Utbe ibn-i Rabia gibi azılı müşrikleri karşısına almış, onlara İslâm'ı anlatmaktaydı. Onlar ise İslâmiyet'e kulaklarını tıkamışlar, Peygamber Efendimiz'i (asm) dinlemiyorlardı. Bu sırada oraya, Mekke'nin asillerinden olmadığı anlaşılan Abdullah ibni Ümmü Mektum adında bir görme engelli geldi. Abdullah İbn Ümmü Mektum (ra):

"Ya Resulallah! Beni irşad buyur!" dedi.

Oysa o esnada Peygamber Efendimiz (asm) Ümeyye ibn-i Halef'in imana gelmesini çok arzu ediyor, yoğun bir biçimde onunla meşgul oluyor, onunla konuşuyor, onu ikna etmeye çalışıyordu. Abdullah İbn-i Mektum (ra) ısrarla ve Peygamber Efendimiz'in (asm) sözlerinin arasına ikide bir girerek:

"Ya Resulallah! Allah'ın sana talim buyurduğundan bana öğret!" demeyi sürdürdü. Peygamber Efendimiz (asm) ise, muhatabından bir sonuç almayı çok istediğinden olacak, Abdullah ibn-i Ümmü Mektum'un (ra) bu davranışından hoşlanmadı, yüzünü ekşitti ve biraz sabırlı olmasını isteyerek cevap vermedi.

İşte Abese Sûresi bu olay üzerine indi. İlk âyetlerinde azarlama üslûbu vardır. Meali aynen şöyledir: "(Peygamber), görme engellinin kendisine gelmesinden ötürü yüzünü ekşitti ve çevirdi. (Ey Muhammed!) Ne bilirsin? Belki de o temizlenecek yahut öğüt alacak da o öğüt ona fayda verecek. Kendini muhtaç hissetmeyene gelince: Sen, ona yöneliyorsun. (Oysa istemiyorsa) onun arınmamasından sana ne! Allah'a karşı derin bir saygıyla korku içinde sana koşup geleni ise bırakıp, ona aldırılmıyorsun. Hayır, böyle yapma! Çünkü bu (Kur'ân) bir öğüttür. Dileyen ondan öğüt alır." 1

Camilerimiz cemaatle ve huşû ile Allah'a secde ettiğimiz mabetlerimizdir. Yaşlıya, gence, kadına, erkeğe, engelliye, engelsiz olmak üzere herkese açık ve herkesin ibadet yapabilmesine imkân tanıyan kudsî mekânlarımızdır. Yetkililer dilerlerse camilerimizde bazı tedbirler alınabilir. Sözgelisi abdest alma yerine ve namaz kılma yerine giden birer engelli rampası, arabalarıyla birlikte cemaate katılabilecekleri bir engelli cemaat yeri tahsis etmek zor olmasa gerek. Bunlar bir küçük projeye atılabilecek adımlardır. Yeter ki, istensin.

Buradan, bu engelli kardeşimizin güzel çağrısını memleketimizin diyanet teşkilâtına, müftülüklerimize ve konu ile ilgili cami dernekleri yetkililerine duyuruyorum. Teşvik

edilirse ve dikkate alınırsa güzel tedbirler alınabilir. Bir kulun daha Allah'a secdesine ve yönelişine hizmet etmenin, Allah'ın hoşnutluğuna giden mükemmel bir yol olduğunu izah etmeye gerek var mı?

DUÂ

Ey Ehad-i Samed! Bize nefsimizin kusurlarını göster! Bizi güç yetiremediklerimizden muâheze etme! Güç yetirebildiklerimiz için ihmalkâr olursak bize gazap etme! Hatalarımızı ve unuttuklarımızı bağışla! Ayıplarımızı setreyle! Mağfiretini üstümüzden eksik etme! Âmin!

Dipnot:

1- Abese Sûresi: 1-12.